

*Die Linde**

**Ihlamur*

SAÜ Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü Sanat-Edebiyat-Sosyal Dergisi

WAS BIST DU

Du bist dort, sitzend, am Meer Auf
einem Felsen, bewegungslos
Wie ein Stein, guckst du ins Leere
Die Möwen spielen mit den Fischen
Haben die Fische Augentränen? Du
bist da
das Meer ist deiner Nähe
der Wind riecht blau
und die Möwen sind von blau naß
ein Segelschiff schwimmt vorbei
in deinen Augen, weitweg, verloren
kann keiner es sehen
deine Gedanken sind durcheinander, Augen verwirrt
ich möchte es wissen
ob du ein Meer, Fisch. oder eine Möwe bist
was bist du denn
-oder doch Felsen?-

SEN NESİN?

Orda öyle oturmuşsun, deniz kenarında,
bir kayanın üzerinde, kıpırdamadan
uzantısı gibi kayanın, boşluğa bakıyorsun
martılar balıklarla oynaşta,
balıkların gözyaşı var mıdır?
Orda öyle duruyorsun,
deniz senin kenarında
inadına mavi kokuyor rüzgar
martılar maviye bulanmış, ıslak
bir yelkenli geçer gözlerinden
uzaklarda kaybolmuş
ahtapotlar gelir aklına, kendine kaçarsın
gözlerin çılgın, düşüncelerin karışık
deniz misin, balık misin, martı
mısın, sen nesin?

Die Leiden der jungen Germanisten

Mein Wille, mich durch den Studiengang Germanistik in philosophischer und kultureller Hinsicht zu entwickeln, war sehr groß. Doch dies ist zurzeit leider nicht der Fall. Diese schlichte Aussage soll bitte nicht zu Missverständnissen führen. Die Ursache meiner Enttäuschung ist weder Marx noch Hesse. Es ist die Universität selbst.

Schon bevor ich mit dem Studium begann, habe ich Werke von Goethe und Gedichte von Hesse gelesen. Da ich von den deutschen Dichter und Philosophen beeindruckt war, bewarb ich mich für den Studiengang Germanistik.

Nachdem ich eine Zusage von der Sakarya Universität bekam, war meine Aufregung groß. Der Gedanke, Deutsch zu lernen, machte mich glücklich. Die Werke meiner Lieblingsautoren auf Deutsch zu lesen, war nämlich mein Wunsch.

Nach zwei Monaten war es endlich soweit. Am ersten Tag haben wir uns mit meinen Kommilitonen in einem Raum versammelt. Man hat uns über die Universität und über den Studiengang informiert. In dem Studiengang Germanistik steckt Sprache und Literatur. Da wir keine Deutschkenntnisse hatten, mussten wir deshalb an einem einjährigen Vorbereitungskurs teilnehmen.

Ein Professor von unserem Studiengang fragte uns nach einem deutschen Lieblingsautor. In unserer Klasse gab es um die 60-70 Studenten. Alle davon beantworteten die Frage mit der Antwort „Goethe“. Nachdem man uns fragte, welches Buch wir von Goethe gelesen haben, waren alle still. Jeder in der Türkei kennt Goethe. Sogar ein Mensch, der noch nie ein Buch gelesen hat, kennt ihn. Den Grund werde ich nicht sagen, denn den Grund weiß jeder. Es ist komisch, aber wahr...

Jeder in unserer Klasse kannte Goethe, aber fast keiner kannte ein Werk von ihm. Unser Professor hat sich darüber nicht gewundert.

Mit der Zeit kamen wir uns mit meinen Kommilitonen näher. Wir gingen gemeinsam zum Essen und unterhielten uns. Das Wichtigste im Vorbereitungsjahr war das Bestehen der Prüfungen.

Ich konnte mich mit meinen Kommilitonen nicht über die deutsche Literatur und die deutsche Philosophie unterhalten, weil sich fast keiner dafür interessierte. Die Meisten wollten nämlich nach dem Studium in einem guten Unternehmen oder an einer Universität arbeiten. Und wo bleibt bitte die „Literatur“ an der ganzen Sache?

Irgendetwas an diesem System ist schief gelaufen und deshalb waren die meisten Studenten mit ihrem Studiengang nicht zufrieden. Sie sind im Studiengang Germanistik gelandet, weil entweder ihre Durchschnittsnoten nicht gut genug waren oder sie einfach nur Deutsch lernen wollten. Einige dachten sich sogar: „Hauptsache ein Bachelorabschluss!“. Daran sind nicht die Studenten schuldig, sondern das Bildungssystem selbst. Junge Sprossen wurden in winzigen Schachteln eingesperrt. Dies war die Realität.

Nach einer Umfrage hat sich herausgestellt, dass 95% der Studenten nicht in ihrem Wunschstudiengang sind. Auch daran ist das Bildungssystem schuldig. Das Witzige an der ganzen Sache ist, dass Änderungen vom Bildungssystem durch den Gewereminister bekannt gegeben werden.

Nach jeder neuen Wahl kam eine neue Partei an die Macht. Da sich die Regierungspartei ständig änderte, war man davon überzeugt, dass sich das Bildungssystem gerade deswegen nicht besserte. Doch man hat sich getäuscht, weil sich auch mit dem 13-jährigen Einzelparteiensystem nichts änderte.

Nun sind wir im zweiten Semester. Beim Trinken eines Lindenblütentees machte ich mir lange Zeit Gedanken darüber, wie ich meine Umgebung mit der Literatur anfreunden könnte. Unter dem Studiengang Germanistik ist nicht nur die deutsche Sprache zu verstehen. Ich wollte meiner Umgebung die deutsche Kultur, die deutsche Philosophie und die deutsche Literatur vorstellen und wollte ihnen die berühmtesten Autoren wie Goethe, Brecht, Hesse sowie Nietzsche bekanntmachen und somit habe ich mich entschlossen diese Zeitschrift zu veröffentlichen...

Das es zum Leben erweckt wurde, möchte ich mich als aller erstens, bei unserem Dekan Herrn Prof. Dr. Yılmaz DAŞÇIOĞLU bedanken. Zusätzlich ein grosses Dankschön, für die Tatkräftige Unterstützung der Entstehung der Zeitschrift, an unsere Abteilungsleiter Herrn Prof. Dr. Arif ÜNAL, unseren Dozenten, Yrd. Doç. Dr. Cüneyt ARSLAN, Okt. Fatih ŞİMŞEK, Arş. Gör. Mehmet Halit ATLI, Arş. Gör. İsmail CANDAN und Arş. Gör. Alper KELEŞ.

Röportaj

Konuk: Prof. Dr. Arif ÜNAL

Sakarya Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölüm Başkanı

Kendinizi tek kelime ile anlatacak olursanız?

- *Sakin birisiyimdir.*

Hayat felsefenizi kısaca cümlelere döker misiniz?

- *Her şeye olumlu yönden bakan birisiyim. Kafama bir şey takıldığı zaman zihnimi başka şeylerle meşgul ederim.*

Bugüne kadar yaşadığınız en heyecan verici şey nedir?

- *Akademik kariyerde dekanlık ve doçentlik gibi basamaklar çok önemliydi. 7 Mayıs 1987 günü doktora sınavına girdiğim gün hayatımda yaşadığım en heyecan verici şey olmuştur.*

Yaşadığınız en talihsiz olay nedir?

- *Alman Dili ve Edebiyatı bölümünde (Erzurum) okurken 3. sınıfa kadar çok başarılı ve çalışkan bir öğrenciydim, sadece derste anlatılanlara çalışmakla yetinirdim, 3.sınıfın 1. döneminde hocamız (Hakan Çil), bir sonraki derste işleyeceği konuyla ilgili bir ödev verdi ve hazırlanın getirin dedi.*

Biz her zaman olduğu gibi hoca nasıl olsa anlatır, bizim çalışmamıza gerek yok diyerek derse gittik. Hoca, benimde içinde bulunduğum birkaç kişiye hazırlanıp hazırlanmadığımızı sordu. Hepimiz hazırlanmadığımızı söyledik. Bunun üzerine hoca bizi dersten attı. Diğer arkadaşlarla doğru kantine giderek hoca ile ilgili boykot, hocayı şikâyet etme gibi ne yapabileceğimizi tartışırken, ben ders anlatılmak çok zoruma gittiği için hemen bölümün kütüphanesine gittim, önce hocanın verdiği ödevi hazırladım. Ondan sonra, boş zamanlarımda ders anlamında sürekli bölümün kütüphanesine gidip sadece verilen ödevi yapma değil, kendimi geliştirmek için de vaktimin çoğunu kütüphanede geçirmeye başladım. Hoca beni 1. sınıfta dersten atsaydı da kütüphaneyi o zaman tanısaydım diyorum.

Asla kayıtsız kalmayacağım dediğiniz şey nedir?

- *Haksızlığa asla tahammül edemem.*

Sizi en çok kızdıran şey nedir?

- *Aslında çok kolay kızan birisi değilim. Hele öğrencilerime ve yakın tanıdıklarına kolay kolay kızamam. Ama öğrencinin derste 'sakız' çiğnemesi beni çok kızdırır.*

Edebiyat sizin için:

- *İşim gereği edebiyatla daha çok bilimsel yönden ilgileniyorum. Sanatçı yönüm hemen hemen hiç yoktur. Dolayısıyla edebiyat benim için bir inceleme ve araştırma dalıdır.*

En sevdiğiniz Alman yazarlar hangileridir?

- *Stefan Zweig, beni çok etkileyen yazarların en başında gelir.*

Kendinizi en rahat hissettiğiniz yer neresidir?

- *Deniz ya da göl fark etmez kendimi en rahat hissettiğim yer suyun içidir. Yüzme sezonunu erken açar, geç kapatırım. Nisan ayında Sapanca gölünde sezonu açılışını yapar, kasım ayı ortalarında sezonukapatırım.*

Son olarak öğrencilerinize söylemek istedikleriniz nelerdir?

- *Öğrencilerime şunları söylemek isterim. Yaptıkları işi sevsinler, ya da sevdikleri bir mesleği tercih etsinler. Ben kendimi daha ortaokulda iken Filoloji okumayı, Filoloji bölümüne girince akademisyen olmayı planladım. Yani sürekli kendime bir hedef seçtim ve o hedefe ulaşmaya çalıştım. Hedeflerime ulaşırken bazen zorluklarla karşılaştım ama yılmadım. Bu yüzden yaptığım işten büyük zevk alıyorum. Öğrencilerimiz mademki bu bölümü tercih ettiler, kendilerini en iyi şekilde yetiştirerek mezun olsunlar. İlerisi için de kendilerine bir hedef belirlesinler. Neye hedef alıyorsanız ona mutlaka ulaşmaya çalışın.*

Bundesliga

Die Bundesliga ist die allgemeine Bezeichnung für die deutsche Fußball-Liga. Die Bundesliga ist sowie die türkische Superliga ein Allgemeinbegriff für das oberste Niveau im Fußball. Eine Liga besteht aus 18 Mannschaften. Wortwörtlich bedeutet Bundesliga so viel wie Nationalliga. Erstmals wurde die Saison der Bundesliga im Jahre 1963 eröffnet. Bayern München ist seit 1963 die erfolgreichste Mannschaft der Bundesliga und der Stern des Südens. Bayern München wurde seit der Gründung der Bundesliga 23 Mal zum Meister und somit in Deutschland und in ganz Europa zum Idol. In der deutschen Bundesliga gibt es natürlich auch andere zahlreiche Mannschaften, die sehr erfolgreich sind. Die Basis dieses außergewöhnlichen Erfolgs ist die Disziplin und die Entschlossenheit des deutschen Volkes. F.C. Bayern München hat seinen Erfolg den begabtesten Fußballspielern und dem Teamgeist zu verdanken. Borussia Dortmund und Borussia Mönchengladbach stehen in der Meister -Rangliste auf Platz 2 und 3. Diese zwei Mannschaften wurden fünfmal Meister. F.C. Bayern München wurde von Franz John gegründet und ist die erfolgreichste Fußballmannschaft Deutschlands. Erfolgreiche Fußballspieler wie Franz Beckenbauer, Oliver Khan und Mehmet Scholl haben in F.C.

Bayern München gespielt. In der vergangenen Saison wurde Bayern München zum Meister. Der Mannschaftsführer ist Phillip Lahm und einige Mannschaftsspieler sind Bastian Schweinsteiger, David Alaba, Arjen Roben und Manuel Neuer. Außerdem ist Bayern München die viertgrößte Mannschaft der Welt. Der Fußballtrainer ist ein Spanier namens Josep Guardiola und das Stadion ist die Allianz Arena.

In der Bundesliga gibt es viele ausländische Fußballspieler, weil es keine Einschränkung dafür gibt.

Jede Liga hat seinen eigenen Wahrzeichen und sein eigenes Lied. Das Lied der Bundesliga verschafft ein Anreiz zum Sieg. Man könnte behaupten, dass das Lied für die deutsche Armee komponiert wurde und nicht für die Bundesliga. Die Stadien sind überfüllt, wenn ein Fußballspiel stattfindet. Sie sind wie eine Kneipe, in denen sich rund 20 000 Menschen vergnügen und dabei Bier trinken.

Die deutsche Nationalmannschaft darf natürlich nicht vergessen werden. Im Jahre 1954 gab es in Schweiz die Weltmeisterschaft. Die deutsche Nationalmannschaft hat damals in der Finale Ungarn 3-2 besiegt und wurde somit zum ersten Mal Weltmeister. Bis zur Fifa- Weltmeisterschaft 2014 hatte die deutsche Nationalmannschaft viel Erfolg. Der Fußballer Lothar Matthäus hat in der deutschen Nationalmannschaft 150 Spiele gehabt und ist ein nationaler Spieler gewesen. Das Torschießen ist natürlich auch ein wichtiger Faktor. Miroslav Klose hat insgesamt 71 Tore geschossen. Er hat der deutschen Nationalmannschaft vieles beigetragen und er ist ein Tor-Idol. Die deutsche Nationalmannschaft ist bekannt als Panzer. Die Spiele der Nationalmannschaft finden meistens im Berliner Olympia- Stadion statt. 2014 fand die Fifa-Weltmeisterschaft in Brasilien statt. Die deutsche Nationalmannschaft hat es bis zum Finale gebracht und Argentinien 1-0 besiegt. Sie wurden somit zum vierten Mal Weltmeister.

Bundesliga

Bundesliga, Almanya futbol liglerinin genel adıdır. Türkiye'deki Süperlig gibi Bundesliga'da, genel olarak en üst düzeyi tanımlamak için kullanılır. 1 ligde toplamda 18 takım yer alır. Bundesliga kelime anlamı olarak milli lig anlamına gelir. Açılış sezonu 1963'tür. 1963'ten beri Bundesligada en başarılı kulüp Bayer Münih'tir. Bavyeralılar, kırmızılar veya güneyin yıldızı. Siz onlara ne dersiniz deyin, onlar Bundesliganın kuruluşundan beri 23 kez şampiyon olarak Almanya'da ve tüm Avrupa'da çok büyük bir idol haline gelmişlerdir. Bu olağanüstü başarının arkasında tabi ki sadece Bayer Münih'e ait olmayıp tüm Alman futbol takımlarına ait olan Alman ırkının kendine has iş bilinci ve disiplini gelmektedir. Bayer Münih'e has olan özellik ise geçmişten günümüze çok yetenekli yıldız futbolcuları barındırması ve bu takımın futbol ruhudur. Bayer Münih'i şampiyonluk listesinde takip eden 2. ve 3. Takım ise Borussia Mönchengladbach ve Borussia Dortmunddur. Bu 2 takım tarihlerinde 5'er şampiyonluğa sahip olmuştur.

Bayer Münih Franz John tarafından kurulmuştur ve Almanya'nın gelmiş geçmiş en başarılı kulübüdür. Bünyesinde Franz Beckenbauer, Oliver Khan, Mehmet Scholl gibi birçok kaliteli oyuncu barındırmıştır. Geçtiğimiz sene yani 2013-2014 yılında da şampiyonluğu ele geçirmiştir. Kaptan Philip Lahm önderliğindeki takımda Bastian Schweinsteiger, David Alaba, Arjen Roben, Manuel Neuer gibi isimler vardır. Münih dünyanın 4. Büyük kulübüdür. İspanyol teknik direktör Josep 'Pep' Guardiola önderliğinde olan takımın mabedi Allianz Arenadır.

Bundesligada tüm bunların haricinde bolca yabancı oyuncuya rastlanır çünkü yabancı oyuncu sınırlaması yoktur.

Her ligin kendine has simge ve şarkısı vardır. Bundesliga resmi şarkısının insana gayet hoş bir zafer teşviki verdiğini hissediyoruz. Futbol için değil de Alman ordusu için yapılmış gibi...

Statları maçlarda tıka basa dolu olur. Ortalama 20.000 kişinin aynı anda bira içip eğlenebildiği en büyük barlarıdır statlar.

Tabi ki Bundesliga haricinde Almanya milli takımı diye bir gerçek var. 1954 yılında İsviçre'de düzenlenen dünya kupası finalinde Macaristan'ı 3-2 eleyerek tarihlerinde ilk defa dünyanın en büyüğü oldular. 2014 FIFA dünya kupasına kadar birçok başarı elde ettiler. Lothar Matthäus adlı futbolcu Alman milli takımında 150 kez milli maça çıkmıştır ve en çok milli olan futbolcudur. Tabi maça çıkmış olmak kadar gol atmakta önemli. Matthäus kadar oynamamış ama 71 gol atmış Miroslav Klose, Alman milli takımında büyük emeği geçen bir futbolcu ve gol idolüdür.

Alman milli takımı dünyaca panzerler diye tanınırlar. Milli takım maçları genellikle Berlin Olimpiyat stadında yapılmaktadır. Brezilyada düzenlenen 2014 FIFA dünya kupasının final maçında Arjantin'i uzatmalarda 1-0 mağlup ettiler ve 4. Dünya kupasına ulaştılar.

Emre KENAR

Über Sakarya

Sakarya ist eine Provinz in der Türkei. Die Provinz hat eine große Einwohnerzahl. Seit 2014 beträgt die Einwohnerzahl 932.706 und sie hat 16 Landkreise. Sakarya befindet sich im Çatalca-Kocaeli Gebiet der Marmara-Region. Außerdem spielt die Agrarwirtschaft in der Ökonomie von Sakarya eine große Rolle.

In den Landkreisen Hendek, Karasu und Kocaeli ist der Anbau von Haselnüssen bekannt. Außerdem wird auch Mais angebaut. Die Industrie in Sakarya hat sich in letzter Zeit entwickelt. Durch die in den vergangenen Jahren gegründeten Industrie-Unternehmen, hat sich die Industrialisierung gesteigert.

Altertum

Die Geschichte von Sakarya begann mit der Gründung der Anatolischen Vereinigung. Sie wurde von den Hititen gegründet. Als die Unordnung zwischen den Hititen begann, haben die Frigen die Herrschaft übernommen. Danach ging die Macht an Lydien. Im 6. Jahrhundert vor Christus haben die Perser die Lydier zerstört und somit die Macht über ganz Anatolien ergriffen. Der König von Mazedonien, Alexander der Große, hat im 4. Jahrhundert vor Christus die Perser gesiegt und die Macht von Anatolien ergriffen. Nach dem Tod von Alexander dem Großen hat das britische Reich seine Unabhängigkeit und seine Herrschaft verkündigt. Im 1. Jahrhundert vor Christus haben die Römer die Macht übernommen.

Die Seen

Der Sapanca-See: Dieser Frischwassersee liegt zwischen den Provinzen Sakarya und Kocaeli. Sie entstand durch den Einfluss der nord-anatolischen Verwerfungslinie und hat eine Länge von 16 km und einen Umfang von 5 km. Der See ist mit 33 m über dem Meeresspiegel und der tiefste Punkt beträgt 53 m. Die Durchschnittstiefe beträgt 36 m. Das Wasser wird in Kocaeli für die Industrie und in Sakarya als Trinkwasser verwendet.

Der Acarlar-Longoz-See: Dieser See liegt zwischen den Landkreisen Karasu und Kaynarca. Die Länge beträgt 7,5 km und der Umfang ist 0,9 km. 1976 wurde der See zum Naturschutzgebiet. Sie ist bekannt mit ihrer Natur, ihren Pflanzen und ihren Vogelarten.

Der Taşkısığı-See (Taşkısığı-See): Dieser See liegt zwischen Sakarya und Adapazari und hat eine Fläche von 90 Hektar. Es ist ein Frischwassersee. In der Nähe befindet sich eine Zentrale für Erdgas.

Der Poyrazlar-See: Der See ist vom Zentrum der Stadt Sakarya ca. 7-8 km entfernt. Sie befindet sich an der Karasu-Strecke. Der See entstand durch die Ansammlung von Alluvium in dem Sakarya-Fluss und ist somit ein Alluvium-See.

Der Akgöl-See: Der Ak-See liegt zwischen den Landkreisen Karasu und Ferizli und ist ein Alluvium-See. Sie ist reich an Fischen und von den Ufern wird Torf gewonnen. Der Überschuss an Wasser wird dem Sakarya-Fluss entleert.

Der Küçük Akgöl-See: Der Küçük Akgöl-See ist vom Zentrum 12 km entfernt und befindet sich an der alten Karasu-Strecke. Der See ist mit Naturwäldern umfasst. Der Küçükbogaz-See: Der Ufersee befindet sich an der Karasu-Kocaeli Strecke. Die Umgebung ist bekannt als Ausflugsort.

Der Gökceören-See: Der See hat eine Fläche von 25 Hektar und liegt ca. 7-8 km nordwestlich vom Zentrum entfernt. Der Gökceören-See ist nicht tief und im Winter wird sie breiter. Im Jahre 1967 hat man den See ausgetrocknet und somit wurde es ein landwirtschaftliches Gebiet.

Sakarya Hakkında

Sakarya, Türkiye'nin bir ili ve en kalabalık yirmi ikinci şehri. 2014 itibarıyla 932.706 nüfusa sahiptir. 16 ilçesi vardır. Marmara Bölgesi'nin Çatalca-Kocaeli Bölümünde yer alır. Sakarya'da ekonomisinde tarımın önemli bir yeri vardır.

Hendek, Karasu ve Kocaeli ilçelerinde fındık yetiştiriciliği mevcuttur. Ayrıca mısır tarımı da yapılmaktadır. Sakarya'da sanayi son zamanlarda gelişmeye başlamıştır. Son yıllarda kurulan sanayi kuruluşları bu sanayileşmeyi daha da artırmıştır.

İlk Çağlar

Anadolu birliğini ilk kuran Hititlerle Sakarya'nın da tarihi başlar. İç karışıklıklar sonucunda bölünen Hititlerden sonra bölgede Frigler hakim olmuştur. Friya hakimiyeti sone erdiğinde bölge Lidyalıların eline geçti. M.Ö. 6. yüzyılda Lidyalıları Pers İmparatorluğu yıkarak Anadolu'ya hakim oldular. Makedonya kralı büyük İskender M.Ö.

4. yy'da Persleri yenerek Anadolu'ya hakim oldu. Büyük İskender'in ölümünden sonra Bitinya Kralığı bağımsızlığını ilan ederek Sakarya'nın da bulunduğu bölgede hakimiyetini ilan etti. M.Ö 1. yy'da Roma imparatorluğu Bitinya krallığına son vererek bölgeyi topraklarına kattı..

Göller

Sapanca Gölü: Sakarya ile Kocaeli illeri arasında uzanan tektonik oluşumlu tatlı su gölüdür. Kuzey Anadolu FayHattı etkisiyle oluşan göl, 16 km uzunluk, 5 km genişliğe sahiptir. Denizden yüksekliği 33 m olan gölün en derin yeri 53 m, ortalama derinliği 36 m'dir. Göl suları Kocaeli'de sanayide, Sakarya'da içme suyu olarak kullanılmaktadır.

Acarlar Longozu: Karasu ve Kaynarca ilçeleri sınırlarında yer alan kıyı set gölüdür. Uzunluğu 7.5 km, genişliği 0.9 km olan göl, 1976'da Yaban hayatı Koruma sahası, 2004 yılında Yaban Hayatı Geliştirme Sahası ilan edilmiştir. Doğası, bitki ve kuş türleriyle ziyaretçi çekmektedir.

Taşkıyığı Gölü, (Çaltıcak Gölü): Sakarya ili, Adapazarı ilçesi sınırlarında yer alır. Yüzölçümü 90 hektar olan gölün suları tatlıdır. Göl yakınlarına doğalgaz çevrim santrali yer alır.

Poyrazlar Gölü: Sakarya kent merkezinde 7–8 km uzaklıkta, Karasu yolu üzerindedir. Sakarya nehrinin biriktirdiği alüvyonlar sebebiyle oluşmuş alüvyal set gölüdür. Doğal sit alanı olan göl çevresi mesire yeri olarak kullanılmaktadır.

Akgöl: Karasu ve Ferizli ilçeleri arasında kalan alüvyal set gölüdür. Balık açısından zengin olan gölün kıyılarından torf çıkarılır. Fazla sularını Sakarya nehrine boşaltır.

Küçük Akgöl: Sakarya merkezin 12 km kadar uzakta eski Karasu yolu üzerindedir. Doğal ormanlarla çevrilidir.

Küçükboğaz Gölü: Karasu-Kocaeli yolu üzerinde oluşmuş kıyı set gölüdür. Çevresi mesire yeri olarak değerlendirilir.

Gökçeören Gölü: 25 ha alana sahip olan göl, merkezin 7–8 km KB yönünde yer almaktaydı. Fazla derin olmayan ve kışın genişleyip yazın çekilen göl 1967 yılında kurutularak tarım arazisine çevrilmiştir.

Die Küche

In der Provinz sind kulturelle Spuren vom Kaukas, dem Balkan, der Schwarzmeerregion und von den Manav-Türken zu sehen. In Sakarya leben viele Völker aus dem Kaukas. Einige davon sind die Abhaz, die Georgier, die Hemsin-Lazen und die Tscherkessen. Tscherkessisches-Huhn, Sızbal, Agudırışısı, Abısta, Haluja, Wirsingkohl-Suppe, Brennessel-Suppe, Mıhlama, Reis mit Hamsi und lasische Pastete sind die bekanntesten Gerichte.

Gerichte aus dem Rumelien, wie Islama Köfte und Boza, sind ein Wahrzeichen dieser Stadt. Bosnische-Pastete, Pomak-Pastrami, Arnavut Cigeri, Damat Pacasi, Kacamak, Lutuka, Ciger Sarma, Kaymakcina, Presa, Prazenika und Gurnik sind auch sehr bekannte Gerichte.

Die bekannten Gerichte der einheimischen Manav-Türken sind: Tereyağlı keşkek, gözleme, cizleme ve bazlama, uhut tatlısı, kabak tatlıları, incir uyutması und sütlü üzüm.

Volksfeste Und Festivals

In Sakarya finden im ganzen Jahr über Volksfeste und Festivals statt. Dies sind einige davon: Gedenkfeier von Ali Fuat Cebesoy, Frühlingsfest der Sakarya Universität, Theatertage von Adapazari, Reis-Fest von Taraklı Hıdırlık, Kirschnfest von Gevye, Öl-Ringkampf von Karapürçek-Akbalık, Gedichte-Abend von Sapanca, Yesilyurt Yayla-Fest, Fest vom Karasu-Tourismus und Haselnuss-Fest, Cigdem yaylasi-Fest, Dikmen yaylasi-Fest, Soğucak yayla-Fest, Sünnet Şöleni und Gedenkfeier von Selman Dede, Seyhler Köyü Hacet Fest, Kultur-, und Haselnussfest vom Kocaali Tourismus, Sakarbaba Veranstaltung, Ringkampf von Pamukova-Karakucak und PamukovaJahrmarkt.

Mutfak

İlde kulturel olarak Kafkas, Karadeniz, Balkan haklarıyla ve yerli Manav Türkleri etkileri görülür. Kafkas halklarından Sakarya'da yaşayan Abhaz, Gürcü, Hemşin Laz ve Çerkes toplulukları; Çerkez tavuğu, Sızbal, Agudırışısı, Abısta, Haluja, karalahana çorbası, Isırgan çorbası, Mıhlama, Hamsili pilav ve Laz böreği gibi pek çok yemek türleriyle geleneklerini yaşatmaya devam eder.

Sakarya'da Rumeli yemeklerinden kentin simgesi haline gelen; Islama köfte ile boza, Boşnak böreği, Pomak pastırması, Arnavut ciğeri, Damat paçası, Kaçamak, Lutuka, Ciğer sarma, Kaymakçına, Preşa, Prazenika, Gurnik gibi yemekler yapılmaktadır.

Yerli Türk manav topluluklarının meşhur yemekleri ise şunlardır: Tereyağlı keşkek, Gözleme, Cizleme ve Bazlama, Uhut tatlısı, Kabak tatlıları, İncir uyutması, Sütlü üzüm.

Şenlikler ve Festivaller

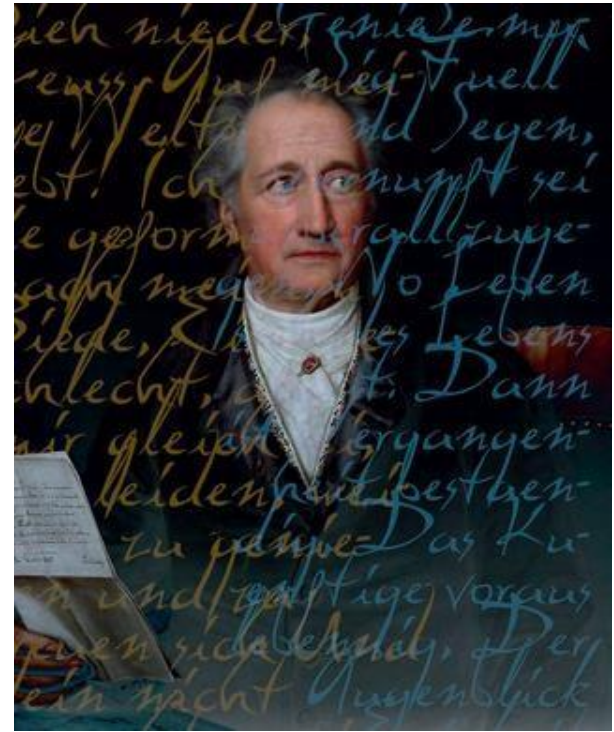
Sakarya'da yıl boyunca yapılan geleneksel olarak şenlik ve festivaller şunlardır: Ali Fuat Cebesoy'u anma, Sakarya Üniversitesi bahar bayramı, Adapazarı tiyatro günleri, Taraklı Hıdırlık pilav şenliği, Gevye kiraz festivali, Karapürçek-Akbalık yağlı güreşleri, Sapanca şiir akşamları, Yeşilyurt yaylası şenlikleri, Karasu Turizm ve Fındık festivali, Çiğdem yaylası şenlikleri, Dikmen yaylası şenlikleri, Soğucak yayla şenlikleri, Sünnet Şöleni ve Selman Dede'yi Anma Etkinliği, Şeyhler Köyü Hacet Bayramı, Kocaali Turizm Kültür ve Fındık Festivali, Sakarbaba Etkinlikleri, Pamukova- Karakucak Güreşleri, Pamukova Panayırı.

Deutschlands wichtigste Schriftsteller: Johann Wolfgang von GOETHE

Goethe gilt bis heute als der bedeutendste deutsche Literat. Er ist 1749 in Frankfurt geboren und starb 1832 in Weimar. Seine Werke zählen zu den Höhepunkten der Weltliteratur. Nach dem Wunsch seines Vaters studierte er Rechtswissenschaft in Straßburg und Leipzig. Jedoch galt seine Leidenschaft schon immer dem Schreiben. Außerdem ist er Künstler, Theaterleiter, Naturforscher und Staatsmann gewesen.

Goethe lernte 1788 Friedrich Schiller kennen. Die beiden Literaten beeinflussten sich gegenseitig in ihrem Schaffen und arbeiteten gemeinsam an Werken.

Die wichtigsten Werke von Goethe sind *Faust*, *Die Leiden des jungen Werther* und *Willkommen und Abschied*.

Almanya'nın en önemli yazarı: Johann Wolfgang von GOETHE

Goethe geçmişten günümüze kadar en önemli Alman edebiyatçısıdır. 1749'da Frankfurt'ta doğdu ve 1832 Weimar'da öldü. Goethe'nin eserleri dünya edebiyatında zirvededir. Babası'nın isteği üzerine Staßburg ve Leipzig'te hukuk okudu. Fakat yazmak onun için her zaman bir tutkuydu. Ayrıca sanatçı, tiyatro yönetmeni, doğa araştırmacısı ve devlet adamıydı.

Goethe 1788 yılında Schiller ile tanışır. Bu iki edebiyatçı yaptıkları işlerde birbirlerini olumlu bir şekilde etkilemişlerdir ve birlikte ortak eserler üzerinde çalışmışlardır.

Goethe'nin en önemli eserleri *Faust*, *Genç Werther'in acıları* ve *Hoşgeldin ve Veda*'dır.

ABSCHIED

War unersättlich nach viel tausend Küssen –
Und musst mit einem Kuss am Ende scheiden.
Nach herber Trennung tief empfundenes Leiden
War mir das Ufer, dem ich mich entrissen,

Mit Wohnungen, mit Bergen, Hügeln, Flüssen,
Solang ich es deutlich sah, ein Schatz der Freuden;
Zuletzt im Blauen blieb ein Augenweiden
An fernentwichenen lichten Finsternissen.

Und endlich, als das Meer den Blick umgrenzte,
Fiel mir zurück ins Herz mein heißes Verlangen;
Ich suchte mein Verlorenes gar verdrossen.

Da war es gleich, als ob der Himmel glänzte;
Mir schien als wäre nichts mir, nichts entgangen,
Als hätt ich alles, was ich je genossen.

Johann Wolfgang von Goethe, Aus der Sammlung Sonette

Wenn ich irgendetwas wäre...

Wie sehr weine ich in mir hinein,
Wie sehr habe ich mit zwanzig Jahren den
Tod kennengelernt,
Wäre ich doch eine Hoffnung, zu all den
lebendigen, den Herzen
Wäre ich doch die Liebe,
Wäre ich doch die Hoffnung für alle Herzen,
Wäre ich doch euer Kindheitsfoto,
Wäre ich doch eure Hoffnungen, mit einem
13.7 Milliarden ohne Liebe, ohne
Leidenschaft...
Wäre ich doch die Hoffnung der verletzten
Herzen,
Wären die Kinder doch glücklich,
Wie sehr ich doch die Hoffnung sein würde !...
Ich weder zu dick, Wie viele Stücke von
einem süßen Brise,

Bi' şî Olsaydım...

Ne çok ağlarım içime
Ne çok ölüm gördüm henüz yirmimde
Umut olsaydım tüm canlara, tüm
gönüllere Aşk olup yağsaydım, sevgi
olsaydım Merhem olsam gönüllere,
sürseydiniz beni
İncinen gönüllerinize, bebeklik resminiz en
güzel hayalleriniz olsaydım,
Bir anlık nefeste onüçnoktayedeki milyar
yaşında!.. Aşksız, sevgisiz...
Ne çok yağarım gönlünüze, merheminiz
olsaydım gönlünüze, kırılan incinen
umutlarınıza...
Çocuklar hep mutlu olsaydı...
Ne çok yağarım, ne çok eserim tatlı bir meltem,

Röportaj

Konuk: Arş. Gör. İsmail CANDAN

Konu: Erasmus Programı

Hocam merhaba, bize kendinizden bahsedebilir misiniz?

- *2007 yılında İstanbul Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde yükseköğrenimime başlayıp 2011 yılında tamamladım. 2012 yılından beri SAÜ Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde Arş. Gör olarak çalışmaktayım. Bölümün Erasmus öğrenci değişim koordinatörlüğünü yapmaktayım. Halen doktoramı yapmaktayım.*

Erasmus Programı'na hangi öğrenciler dâhil olabilir?

- *Erasmus programına birinci sınıftan itibaren şartları karşılayan bütün lisans/lisansüstü öğrencilerimiz başvurabilir. Başvuru yapacak kişinin not ortalamasının en az 2,20 olması, ayrıca Erasmus ofisinin yapmış olduğu yazılı sınav (Almanca) ile bölümümüz öğretim görevlileri tarafından yapılan sözlü sınavda (Almanca) en az 50 puan almış olmak gerekir. Yurtdışı kontenjanlarımız dâhilinde, en yüksek puanı alan kişiden başlayarak seçme işlemi sonlandırılır.*

Üniversitelerde her yaş grubundan öğrenciler bulunmaktadır. Peki Erasmus programına başvuruda bulunan öğrenciler için her hangi bir yaş sınırlaması var mıdır?

- *Erasmus'a müracaat için herhangi bir yaş sınırlaması yoktur.*

Başvuruları kabul edildikten sonra mülakata çağrılan öğrencilere ne tip sorular sorulmaktadır? Sorular dil seviyelerini ölçmek için mi yoksa okudukları alanlarla ilgili teknik sorular mı?

- *Sözlü mülakat sınavı öğrencinin genel anlamdaki dil yeterliliğini ölçmek için yapılır. Teknik sorulardan ziyade gündelik yaşama dair sorular sorulur ve iki öğrenciye karşılıklı diyalog yaptırılarak dile hâkimiyetinin düzeyi belirlenir.*

Öğrenciler gittikleri üniversitelerde Almanca ders bulabilir mi? Yoksa gittikleri ülkenin dilinde mi eğitim almaktadır?

- *Bizim bölüm olarak yurtdışında Erasmus anlaşması imzalamış olduğumuz üniversitelerin tümünde Almanca dersler mevcuttur. Başat hedeflerimizden biri öğrencinin dil seviyesini yükseltmek olduğundan, öğrenci gittiği üniversitede Almanca dersleri almakla yükümlüdür.*

Türk Edebiyatı Almanya’da

Yaklaşık bir yıl önce Berlin’de kurulan Binooki Yayınevi, Türk yazarların eserlerini Almanca yayımlıyor. Yayınevinin sahibi iki kız kardeşin amacı, Türk edebiyatının bilinmeyen yüzünü Almanya’ya tanıtmak.

“Amerikan edebiyatı okunuyor, Çin, Japon edebiyatı okunuyor, Paulo Coelho okunuyor, niye bizim Oğuz Atay’ımız, Emrah Serbes’imiz, Alper Canıgüz’ümüz okunmasın ki?” Binooki Yayınevi’nin kurucularından İnci Bürhaniye Türk edebiyatının Alman okurların ilgisini çekeceğinden emin olduğunu bu sözlerle dile getiriyor. Türk edebiyatı denince Almanya’da akla ilk olarak Nobel ödüllü yazar Orhan Pamuk, Yaşar Kemal ya da Almanya’da doğup büyümüş olan Feridun Zaimoğlu gibi yazarlar gelir. Ancak Binooki’nin kurucuları bunu değiştirmeye kararlı. Zira yayınevinin seçkisinde, Türkiye’den son dönemlerin popüler dizilerinden “Behzat Ç.”nin yazarı Emrah Serbes ile Alper Canıgüz gibi genç yazarların yanı sıra, Türk edebiyatının ünlü yazarlarından Oğuz Atay da yer alıyor.

“Okuduğumuz Türkçe kitaplardan bahsettiğimizde Alman arkadaşlarımız ‘Biz bu kitapları nereden bulabiliriz?’ diye soruyordu” diyen İnci Bürhaniye, bu alanda Almanya’da boşluk olmasının kendilerini motive ettiğini şöyle ifade ediyor: “Türkiye Frankfurt Kitap Fuarı’na 2008 yılında konuk ülke olarak katıldıktan ve Orhan Pamuk Nobel Ödülü’nü kazandıktan sonra bu alanda farklı, olumlu gelişmeler olur diye düşünmüştük. Fakat bunu göremeyince 2010 yılında İstanbul Kitap Fuarı sırasında, ‘Niye bu işi yapmıyoruz?’ diye düşündük ve başladık.”

"İkinci ve üçüncü nesil de okusun"

Edebiyat tutkusunu yayıncılığa dönüştüren iki kız kardeşten İnci Bürhaniye'nin asıl mesleği avukatlık. Selma Wels ise Almanya’da işletme eğitimi almış. Okuma sevgisi, öğretmen olan ve elinden kitabı düşürmeyen annelerinden geliyor. Selma Wels, yayınevini kurarken kendisi için önemli olanın Türk eserlerini Almanca okuyabilmek olduğunu belirtiyor ve ekliyor: “Benim gibi tahminen daha kolay Almanca okuyabilen ikinci ve üçüncü nesil için ve bütün Alman okurlar için de bu olanağı yaratabilmek istedik.”

"Dünyaya bir çocuk gelmiş gibi"

Binooki Yayınevi, Berlin’in Türk nüfusun yoğun olarak yaşadığı ve son yıllarda kültür-sanat etkinlikleri ile de öne çıkan Kreuzberg semtinde bulunuyor. Yayınevinin ilk piyasaya sürdüğü kitap Recai Hallaç’ın çevirisi ile Oğuz Atay’ın hikâyelerinden oluşan “Korkuyu Beklerken” olmuş. Selma Wels, heyecanını “O ilk kitap matbaadan geldi, biz paketi açtık, o ilk kitabı elimize aldık, sanki dünyaya bir çocuk gelmiş gibiydi. O çok heyecanlı bir andı ve o anı her kitapta yaşıyoruz” sözleriyle anlatıyor.

Çağdaş yazarlardan oluşan seçki

Peki, her gün yeni yazarların kitaplarının yayınlandığı Türkiye’den yazar seçerken nelere dikkat ediyorlar? İnci Bürhaniye, günümüz Türkiye’sini yansıtmının kendileri için önemli olduğuna dikkat çekiyor: “Modern Türk edebiyatı olsun istedik. Türkiye’deki yaşantıyı, mutlulukları, üzüntüyü, insanların nasıl birlikte yaşadığını, sorunlarını veya sevinçlerini buradaki insanlara aktarmayı amaçladık, o bakımdan güncel edebiyat olsun istedik. Ama aynı zamanda modern klasik dediğimiz, 70’li yıllardan, 60’lı yılların Atay’ı da yazarlar arasında aldık. Daha sonraki programımızda Metin Eloğlu’nun da bir kitabı

yayımlanacak.”

"Bizim edebiyatımız da değerli"

Binooki'nin iki kurucusu da Almanya'da Türkiye ya da Türk edebiyatı denince bazı klişeler akla geldiğine dikkat çekiyor. Wels, “Bizim yazarlarımızın kimseden çekinmesi gerekmiyor, bizim de değerli bir edebiyatımız var” derken, İnci Bürhaniye ise yerleşik önyargıları kırmak istediklerini belirtiyor:“Amacımız, iyi Türk edebiyatını Almanya’ya –isteriz ki dünyada tanınsın, bilinsin- ama en azından bizim burada ulaşabileceğimiz Alman okurlara yansıtmak ve bunları göstermek. Almanya'da, Türkler hakkında var olan klişeleri ortadan kaldırıp Türkiye’de başka bir yaşantının da olduğunu, orada böyle güzel bir edebiyatın da olduğunu göstermek.”

“Özellikle Almanlardan ilgi gelmesi bizi çok sevindiriyor” diyen Bürhaniye, Türk edebiyatına başka bir gözle bakılmasının kendilerini çok mutlu ettiğini belirtiyor. Şu anda yedi yazarı kadrosunda bulunduran Binooki Yayınevi gelecek aylarda yeni yazarlarla da telif hakkı anlaşmaları imzalamaya hazırlanıyor.

© Deutsche Welle Türkçe
Haber: Başak ÖZAY
Editör: Ahmet GÜNALTAY

Über Sakarya Universität

Eine zeitgenössische Zivilisation setzt voraus, Individuen mit ausreichenden Kenntnissen auszubilden. Diese Voraussetzung ist der Kern der Universität Sakarya. Die Universität wurde im Jahre 1970 mit der Hochschule für Ingenieur-, und Architekturwesen eröffnet. Sie wurde 1971 zur staatlichen Architektur-, und Ingenieurakademie umgewandelt. Zwischen 1982 und 1992 bildete die Universität als eine Fakultät, unter Abhängigkeit zur Technischen Universität Istanbul aus.

Sakarya Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü Hazırlık Sınıfı Hakkında Bilgiler

- 1) Sınavlar; ara sınavlar, yılsonu sınavı ve bütünleme sınavlarından oluşup, yazılı, sözlü veya yazılı-sözlü olarak yapılabilir.
- 2) Hazırlık eğitimine kayıt yaptıran öğrenciler için hazırlık eğitimi derslerine devam zorunludur. Öğrenci, öngörülen toplam yıllık ders saatinin %15'ine devam etmemesi halinde devamsızlıktan kalır. Mazeret ve rapor süreleri devamsızlıktan sayılır. Ancak, sağlık raporunun heyet raporu olması durumunda belirtilen süre toplam devamsızlıktan düşülmez.
- 3) Devamsızlıktan kalan öğrenciler yılsonu sınavına ve bütünleme sınavına alınmaz.
- 4) Genel başarı notu; yıl içi sınav notunun %50'si ile yılsonu/bütünleme sınav notunun %50'si toplanarak bulunur. Genel başarı notunun 100 puan üzerinden en az 70 puan olması gerekir.
- 5) Hazırlık sınıfında başarısız olan öğrenciler, bütünleme sınavına girerler.
- 6) Bütünleme notu, final sınavının yerine geçecektir.
- 7) Bütünlemeden de başarısız olan öğrenciler, muafiyet sınavına katılabilecektir.
- 8) Hazırlık sınıfını, bölümün belirlediği sertifika ile de geçebilirsiniz. (B1 seviyesinde olmak şartıyla)

Hazırlığın üniversitenin en keyifli dönemi olduğunu unutmayın. Derslere girin, bilgilerinizi, altyapınızı geliştirin ancak kendinize de zaman ayırmayı unutmayın.

Viel Erfolg!

ALMANYA'DA EDEBİYAT VE TİYATRO

Kültür

Almanya'da kültürel hayatın birçok çehresi var: Flensburg ve Garmisch arasında 300 kadar tiyatro ve 130 profesyonel orkestra var. Uluslararası çerçevede üst derecede ve çok yönlü koleksiyonları ile 630 sanat müzesi eşsiz bir müzeler tablosu sunuyor. Uluslararası çerçevede de kendini çoktan kabul ettiren canlı bir genç Alman resmi oluştu. Yılda 94.000 kadar yeni ve yeniden basılan kitapla Almanya büyük kitap uluslarının da arasında yer alıyor. 350 günlük gazete ve binlerce dergi canlı bir medya dünyasının kanıtı. Alman filmi de sadece Alman sinemalarında değil, dünyanın birçok ülkesinde yeni başarılar elde ediyor.

EDEBİYAT

Almanya, yeni basılan veya yeniden basılan 94.000 kitapla önde gelen bir kitap ülkesi. Her yıl Ekim ayında düzenlenen Uluslararası Kitap Fuarı öteden beri olduğu gibi Frankfurt'u bu sektörün en önemli buluşma noktasına dönüştürüyor. Bunun yanısıra baharda yapılan daha küçük çaplı Leipzig Kitap Fuarı halka açık bir okuma bayramı olarak isim yaptı. Yeniden birleşmeden sonra da Berlin, bir edebiyat merkezi ve (Suhrkamp Yayınevi, Aufbau Yayınevi gibi kuruluşlarla) uluslararası bir yayıncılık kenti olarak gelişti; Almanya'da Weimar Cumhuriyeti dönemi kapandığından beri eksik olan bir metropol edebiyatı burada heyecan verici örnekleriyle gelişme gösteriyor.

Satılan kitapların gerçekten okunup okunmadığını kimse tam bilemez, ama okuma zevki internet çağında bile pek geri gitmiş gibi görünmüyor. LitCologne veya Erlangen Şiir Festivali ve halka açık başka edebiyat etkinliklerine ilgi çok büyük. Alman kitap piyasasında satış rakamları milyonu bulan yazarların sayısının da fazla olmadığını belirtmek gerek. 21. Yüzyılın ilk on yılında çoksatar listelerinin ilk sıralarında, uluslararası düzeyde başarı kazanmış yazarların hâkimiyeti vardı. Joanne K. Rowling, Dan Brown, Ken Follet'in yanısıra Alman çocuk edebiyatı yazarı Cornelia Funke ilk sıralarda gelen isimlerden bazıları. İncelikli edebiyat metinleri arasında ön sıralara yükselenlere ender rastlanıyor. Daniel Kehlmann'ın 2006 tarihli çoksatar kitabı "Die Vermessung der Welt" (Dünyanın Ölçümü) ile Charlotte Roche'nin 2008 tarihli romanı "Feuchtgebiete" (Islak Bölgeler) bunu başaran örneklerden. Charlotte Roche'nin kitabı, cinsellik ve farklı cinslerin rolleri üzerinde geniş bir tartışma başlattı ve edebiyatın, siyaset alanından ziyade özel alana ait gibi olsa da, toplumsal konuları çarpıcı hale getirerek işleyebileceğini, bu açıdan toplumsal işlevini devam ettirdiğini çok iyi ortaya koyuyor.

2005 yılında başlatılan, İngiltere'nin Booker Prize, Fransa'nın Prix Goncourt ödülleri örnek alarak yılın en iyi kitabını seçen Alman Kitap Ödülü, iyi edebiyatı okur kitleleriyle buluşturan pazarlamayı başardı. Alman Kitap Ödülü'nü kazanan kitaplar, para ödülünün yanısıra yüksek satış rakamlarına ve medya ilgisine de kavuşmuş oluyorlar. Julia Franck'ın bir ailenin öyküsünü anlatan 2007 tarihli kitabı "Die Mittagsfrau" (Öğlen Kadını), Uwe Tellkamp'ın bin sayfayı bulan Doğu Alman devleti DAC'nin çöküşünü destansı biçimde anlatan 2008 tarihli kitabı "Der Turm" (Kule) ve Kathrin Schmidt'in 2009 tarihli otobiyografik romanı "Du stirbst nicht" (Ölmüyorsun) aylarca çoksatarlar listesinde kaldılar. Savaş sonrası yazarlar kuşağının bazı önemli isimleri, Nobel Ödüllü Günter Grass'ın yanısıra Martin Walser, Hans Magnus Enzensberger ve Siegfried Lenz gibi yazarlar da yazmaya devam ediyorlar, ama onların biçime öncelik veren üslupları, bugün yeni bir etki yaratmaktan genelde uzak. Savaş sonrası edebiyatının getirdiği estetik yenilikler ve 70'li yılların dil ve anlatımda biçim denemelerine ve sosyal analizlere dayalı edebiyatının yerini yeni yüzyılda geleneksel anlatı biçimlerine, ince ayrıntularla örülü anlatımlara (Judith Hermann, Karen Duve) dönüş aldı. Bugünün edebiyatında farklı çizgiler bir arada: sanatsal beceriyle anlatılmış öykülerin yanısıra biçim denemeleri (Katharina Hacker), kültürel sınırlarda gezinenlerin (Feridun Zaimoğlu, Ilija Trojanow) çok yönlü edebi biçimlerinin yanısıra her türlü modadan uzak bir dilsel gücü sergileyen Romanya kökenli Alman yazar Herta Müller. 2009 Nobel Edebiyat

Ödülü'nü alan Herta Müller edebiyat çevrelerinin dışında da ilgi görmeye başladı.

TİYATRO

Yurtdışında Alman tiyatro dünyası çoğu kez gürültücü ve narsist olarak bilinir. Ama aynı zamanda arkasında, çoğu çevrelerin hayranlık duyduğu bir sistemin durduğu bir tiyatrodur söz konusu olan. Daha küçük şehirlerde de üç dalı (tiyatro, opera ve bale) aynı çatı altında toplayan sanatsal bakımdan ilginç merkezler var. Bu merkezler çoğunlukla repertuarları olan, yani eş zamanlı birden fazla sahneleme gerçekleştiren ve genellikle kendi sanatçı kadrolarıyla çalışan yerler. Toplam olarak gelişmiş bir tiyatro dünyası, devlet ve şehir tiyatrolarının, turne tiyatrolarının ve özel tiyatroların oluşturduğu sıkı bir ağ söz konusu. Almanya'da bu sistem için birçok yatırımda bulunuluyor: Öneri, ilgi ve para. Birçoğu bunu lüks olarak değerlendiriyor. Özellikle tiyatrolar oyunlarıyla, giderlerinin sadece yüzde onu ile on beşi arasında kalan bir gelir sağlayabildikleri için. Bu sistem zirve yaptığı dönemleri geride bırakmış durumda ve sanat sürekli maddi koşullara göre değerlendirildiği için zor bir dönemden geçiyor.

Çok farklı bir sanatçı kişiliği olan, dünya çapındaki tiyatro yönetmeni Peter Stein diğer tiyatro erbabından farklı olarak, tekrarlanan motifler, konular ve yazarları kapsayan özgün bir eser bütünlüğü oluşturuyor. Anımsayan ve metne karşı sorumluluk hisseden bir sahneleme tarzı olan bir tiyatro. Yeni gelen günümüz yönetmen kuşağı ile bir Peter Stein, Berliner Ensemble'in büyük ismi Claus Peymann ya da Peter Zadek (ölümü 2009) arasında dünyalar vardır. Çağdaş tiyatronun, yönetmen tiyatrosunu geliştiren kuşağın kavramlarıyla sürdürülmesi artık mümkün değil. Aydınlatmak, eğitmek, maskesini düşürmek, müdahale etmek gibi kavramlar eskidiler. Seyirciyi de gerçek anlamda şaşkına uğratacak çıkışlar yapmak mümkün olmuyor; provokatif sahneler çoğunlukla etkisiz kalıyor ve geride kalmış bazı klişelere dönük rutinleşmiş tanış hücumlar olarak algılanıyor. Genç yönetmenlerin tiyatrosu kendisini avangard olarak algılamıyor; kendini ifade etmenin özgün biçimlerini arıyor. Bu anlayış çerçevesinde iki binli yıllara girerken yeni kuşak yönetmenlerin ilk sahnelerinin sayısı hızla arttı. Bu tiyatrocular son derece farklı kalitelere, günümüzün tüm sahneleme biçimlerini biraraya getiriyorlar; geleneksel tiyatro pantomim, dans, film karelerinin yansıtılması ve müzik gibi giderek daha çok unsuru birarada kullanan karışımlar haline geliyor ve bu ucu açık ve çoğu kez doğaçlamaya dayanan sahneler "drama enstalasyonu" veya "sahneleme çalışması" gibi manidar isimlerle anılıyor.

Bu tiyatrocuların kendisine örnek aldığı isimlerden biri, oyunların yapısını bozup yeni kompozisyonlar oluşturan Berliner Volksbühne'nin sanat yönetmeni Frank Castorf. Christoph Marthaler ve Christoph Schlingensiefel de yeni bir tiyatrodan yana tavır alan, küresel kapitalizmin ve elektronik medyanın hâkimiyetine girmiş bir döneme uygun ifade olanaklarını arayan isimler. Michael Thalheimer, meselelerin özüne yoğunlaşan zor konuların uzmanı bir yönetmen olarak tanınıyor. Armin Petras, Martin Kusej, ya da René Pollesch gibi yönetmenler de üsluba öncelik tanıyan sahneleme biçimleri geliştirdiler. Alışagelmiş metne sadık anlatım biçimleri onlara uzak. Bu çizgiye karşı eleştiriler de hiç eksik olmuyor ve bu da tiyatro dünyasının tüm dağınıklığına rağmen canlılığını sürdürdüğünü gösteriyor.

Tiyatro, bir taraftan Frank Castorf gibi oyunların parçalayıcısı bir ismi diğer taraftan asla harfiyen sadık olan, gücünü oyuncuların icra yeteneğinden alan sahnelerinin birarada yaşatacak güce sahip. Berlin Tiyatrolar Buluşması'nda izlenebilen çeşitlilik, bir açıdan kafa karışıklığının yansıması olarak, diğer açıdansa son derece karmaşık hale gelmiş bir toplumsal gerçekliğin karşısında çok sesli bir ifade arayışı olarak görülebilir. Bu durum, ilgisi yüksek ve bilinçli bir seyirci için bir kazanç ve bilindiği düşünülen metinlere yeni bakış olanakları sunuyor; yeni tiyatro, huzur kaçırabilir, kızdırabilir, keyifli zaman geçirtebilir ve yaşamımızı sürekli yeni imgelerle yansıtabilir.

Kaynak: <http://www.tatsachen-ueber-deutschland.de/tr/kuelguer.html>

BERTOLT BRECHT (1898 – 1956)

Bertolt Brecht, 20. yüzyılda en etkili Alman şairi, oyun yazarı ve tiyatro yönetmenidir. Bir sürü yerde eserleri oynanmıştır. Epik Tiyatronun da kurucusu sayılır.

Çocukluğu

Brecht 10 Şubat 1898'de Augsburg'da dünyaya geldi. Achem doğumlu olan babası Berthold Friedrich Brecht, daha sonra müdürü olduğu Haindlsch Kağıt Fabrikası'nda yönetici olarak çalışıyordu. Annesi Sophie Brecht, Brezing doğumluydu. Gençliğinde Eugen olarak tanınan Brecht, daha sonra Berthold veya Bertolt adını seçti. Annesi, gençliğinde utangaç ve kolay hastalanan Brecht'i sürekli kollamak zorundaydı. İlkokuldan sonra, 1908 – 1917 yılları arasında Peutinger lisesine gitti. Liseyi, savaş nedeni ile uygulamaya konulan, kolaylaştırılmış sınav sonucu bitirdi. Savaş çığıklarının atılmaya başladığı zaman, daha okulda iken Horatius'un "Dulce et decorum est pro patria mori" ("Anavatan için ölmek hoş ve onurludur") sözü üzerine yazdığı bir kompozisyonda "Anavatan için ölmek hoş ve onurludur" sözü yalnızca boş kafalıların rağbet ettiği bir propaganda sloganıdır" cümlesi ile savaşa karşı tavrını net bir şekilde koymuştur. Bu nedenle okuldan atılmakla cezalandırılması gündeme gelmişti. Babasının hatırı ve din dersi öğretmeninini araya girmesi ile bu cezadan kurtuldu.

Öğrenciliği

1917 den 1918 e kadar Münih'deki Ludwig Maximilian Üniversitesi'nde doğa bilimi, tıp ve edebiyat okudu. 1918 yılında Augsburg askeri hastanesinde sıhhiye askeri olarak görevlendirilmesinden dolayı öğrenimini yarıda kesmek zorunda kaldı. 1919 yılında derslere girmemek için bir başvuru yaptı ve kabul edildi. Daha sonra da okul etkinliklerine çok nadir olarak katıldı. 29 Kasım 1921 yılında okuldan kaydı silindi. 1921-22 yıllarında Berlin felsefe fakültesine kayıtlıydı; fakat öğrenime başlamadı.

1916 yılında, büyük gençlik aşkı "Bi" diye çağırdığı, Paula Banholzer'le tanıştı. Bu ilişkiden 3 Nisan 1919 yılında oğlu Frank Banholzer, Kimratshofen'da dünyaya geldi. Çocuğa, Brecht'in çok önem verdiği şair Frank Wedekind'in adını verdiler. Küçük Frank ilk üç yılını Kimratshofen'de geçirdi. Sonraları değişimli olarak büyükanne, Brecht'in yeni sevgilileri Marianne Zoff ve Helene Weigel çocukla ilgilendiler. Brecht'in oğlu II. Dünya Savaşı 'nda diğer cephelerin yanı sıra doğu cephesinde görevlendirildi. Frank Banholzer 13 Kasım 1943 tarihinde Rusya Porchow'da, ordu sinemasına yapılan bir bombardıman sonucu öldü.

Sürgün Öncesi

1920 yılında annesi vefat etti. Aynı yıl, çok değer verdiği, tanınmış kabaretist Karl Valentin'le tanıştı. Birlikte yaptıkları çalışmalar Brecht'in ilerideki başarılarını önemli ölçüde etkiledi. 1920 yılından itibaren tiyatrocularla ve edebiyatçılarla ilişkileri geliştirmek için sık sık Berlin'e gitti. Orada başkalarının yanı sıra, zaman zaman evini paylaştığı, Arnolt Bronnen'le tanıştı ve ismini Bertolt olarak değiştirdi. 1924 yılında Berlin'e yerleşti. Önceleri Max Rheinhardt'ın Berlin Alman Tiyatrosu'nda, Carl Zuckmayer'le birlikte dramaturg olarak, Münih Oda Tiyatrosu'nda da kendisi sahneye oyunlar koyarak çalıştı. Gecede Trampet Sesleri oyunu ile 1922 yılında Kleist Ödülü'nü aldı ve oyuncu ve opera sanatçısı Marianne Zoff ile evlendi. Bir yıl sonra 12 Mart'ta kızları Hane Hiob dünyaya geldi. Kısa bir zaman sonra da ileride evleneceği ve 1924 yılında, ikinci oğlu Stefan Brecht'i doğuran sevgili "Helli"si Helene Weigel ile tanıştı. Üç yıl sonra Marianne Zoff'dan boşandı. Helene Weigel'le evlenmesinden sonra 1929 yılında kızı Barbara Brecht Schall dünyaya geldi.

1920'li yılların ikinci yarısında Brecht artık inançlı bir komünistti ve çalışmaları da politik amaçlarına uygun hale geliyordu. Hiçbir zaman Alman Komünist Partisi üyesi olmadı. Politik düşüncelerine paralel olarak 1926 yılından itibaren epik tiyatro da geliyordu. Peter Suhrkamp ile birlikte, 1930 yılında kaleme aldıkları Mahagony Şehrinin Yükselişi ve Düşüşü Operası İçin Notlar makalesi tiyatro teorisi ile ilgili çok önemli bir yazıdır. Kurt Weill ile birlikte yapılan müzikal drama çalışmaları, epik tiyatronun gelişmesine çok önemli katkılarda bulunmuştur. Brecht, eserleri ile toplumsal yapıyı şeffaf hale getirmeyi, özellikle yapının değiştirilebileceğini göstermek istiyordu. Ona göre edebi metinler bir işe yaramak zorundaydı. Brecht'in Marksist düşünceleri, gerek Karl Korsch, Fritz Sternberg ve Ernst Bloch gibi dogmatik olmayan parti dışı Marksistlerin, gerekse resmi komünist parti çizgisinin etkisi altındaydı. Bir dizi Marksist öğretiyeye dayalı oyunlar ortaya çıkmıştı. O yıllarda yazılan eserler Hegel ve Marx'ın eserlerinin etkisi altındaydı. 1927 yılında yayımlanan toplu şiirleri Bertolt Brecht'in Dua Kitabı (Bertolt Brechts Hauspostille) genelde o zamanlarda yazılan metinlerden oluşuyordu. 1928 yılında Brecht, Weimar Cumhuriyeti'nin tiyatrodaki en büyük başarılarından birisi olan, Kurt Weill'in müziklerini

yaptığı Üç Kuruşluk Opera'nın, 31 Ağustos 1928 tarihinde yapılan ilk gösteriminin gururunu yaşadı.

Dünya çapında bir üne kavuşan ve birçok tiyatrodaki sahnelenen oyun yanlış anlamaya kurban gitti. Toplum eleştirmek için yazılan oyun, Brecht'i eleştirmek isteyenlerin işine yaradı. Başka araştırmacılar, özellikle 1928 yılında yazılan şekli ile oyunun toplumu eleştirmede fazla keskin olmayan bölümlerine vurgu yaparak yanlış anlaşılma tezini ortadan kaldırdılar. İlerideki gözden geçirmelerde Brecht, Üç Kuruşluk Opera filmi için yazılan; fakat prodüktörler tarafından reddedilen, senaryoda ve 1934 yılında yazdığı Üç Kuruşluk Roman'da eleştiri dozunu arttırdı. 1928 yılında, oyunları ve şarkıları için önemli bir besteci olacak olan Hanns Eisler ile tanıştı. Bu tanışmadan iyi bir dostluk ortaya çıktı ve ikisi 20. yüzyılın en önemli şair- besteci çiftini oluşturdu.

Sürgün Yılları

1933 yılının başlarında Tedbir (Die Maßnahme) adlı oyun polis tarafından yasaklandı. Düzenleyiciler vatana ihanetten mahkemeye verildiler. 28 Şubat günü, Reichstag yangını'ndan bir gün sonra Brecht, ailesi ve arkadaşları ile birlikte, Berlin'i terk etti ve Prag, Viyana ve Zürih üzerinden, yazar Karin Michaelis'in davetine uyarak, beş yıl kalacağı Danimarka Fünen'deki Skovsbostrand'a kaçtı. Aynı yılın Mayıs ayında Brecht'in eserleri naziler tarafından yakıldı. 1935 yılında vatandaşlıktan çıkarıldı.

1938 yılında Galilei'nin Yaşamı yazıldı. Oyun yazmanın dışında Brecht, Prag Paris ve Amsterdam'daki çeşitli sürgün gazetelerine de makaleler yazıyordu. 1939 yılında Danimarka'yı terk etti. Stockholm yakınlarındaki bir çiftlik evinde bir yıl yaşadı ve 1940 yılı Nisan ayında Helsinki'ye geçti. Brecht sürgünde hükümeti, devleti ve toplumu hiçbir zaman açıkça eleştirmede. Alttan alta, dozunda ve kendi inançlarına zarar vermeden eleştirdi. Ailesi ile birlikte yaz boyunca kalmak üzere, Finlandiya'lı yazar Hella Wuolijoki'nin daveti üzerine gittiği Marlebäck'da, Wuolijoki'nin metinlerine dayanarak Bay Puntilla ile Uşağı Matti'yi yazdı. 1941 yılında Moskova üzerinden Trans Sibirya Ekspresi ile Wladiwostok'a, oradan da Sovyetler Birliği'nin doğusundan gemiyle, Hollywood yakınlarındaki Santa Monica'da yaşayacağı Kaliforniya'ya gitti. Senarist olarak çalışmak istedi ise de, o iş olmadı. Politik işler yapması olanaksızdı. Kendisini "Öğrencileri olmayan bir öğretmen" olarak nitelendiriyordu. Daha sonra Amerika'daki sürgün yıllarında yaptığı tek tiyatro çalışmasında başrolü oynayacak olan Charles Laughton ile birlikte, ilk gösterimi 9 Eylül 1943 de Zürih Tiyatro Evi'nde gerçekleşen, Galilei'nin Yaşamı'nı çevirdi.

ABD'de Komünist Parti üyesi olmakla suçlandı ve 30 Ekim 1947 tarihinde "Amerika'ya Karşı Etkinlikleri Soruşturma Komisyonu" tarafından sorgulandı. Komünist partiye üye olup olmadığı veya halen partiye üye mi olduğu sorusuna Brecht hayır cevabını verdi ve devam ederek Almanya'da da komünist parti üyesi olmadığını söyledi. Bir gün sonra, New York'da Galilei'nin Yaşamı oyununun galası oynarken, Paris üzerinden Zürih'e geçti. Kendisini kabul eden tek ülke olması nedeni ile İsviçre'de bir yıl kaldı. Batı Almanya'ya girmesine izin verilmedi. Şubat 1948 tarihinde Sofokles'in Antigonu oyunu İsviçre'de Chur Devlet Tiyatrosu'nda ilk gösterimini gerçekleştirdi. 12 Ekim 1950 tarihinde Brecht ve Weigel Avusturya vatandaşlığına kabul edildiler. Aynı ay içerisinde Brecht'in uzun yıllar birlikte çalıştığı arkadaşı Kurt Weill New York'da öldü.

Duyumsadığın Her Şeye

Duyumsadığın her şeye
En küçük önemi ver.

Söylemişti sensiz yaşayamayacağımı
Unutma bunu, yeniden rastlarsan omna
Taniyacaktır seni.

Bana bir iyilik yap, bu kadar çok sevme beni

Son kez sevildiğimde
Duymamıştım en küçük bir sevinç bile.

